

Jeg hadde lyst til å si at du ikke skulle gå fordi det kjentes behagelig å ha deg her.
Men jeg visste en slik kommentar ville fornærme deg.
Så jeg sa jeg ville du skulle bli for alltid.
Du ba jeg skulle si at jeg elsker deg.
Jeg ble stum, så ut vinduet, på spisebordet, ringen av størknet kaffe.
Du gikk ut i gangen. Ut døra, slamret den ikke igjen, og jeg kjente det fornærmet meg. Ditt
stumme ekko.